

Pari vuotta sitten Ruotsissa sikäläisen E-liikkeen, KF:n jotkut myymälät poistivat tiettyjä sarjakuvalehtiä myynnistä vedoten lehtien sisältämään väkivaltaan, sukupuolten tasa-arvoa loukkaaviin juttuihin, poliittiseen pillovaikuttamiseen yms. syihin. Tämä nosti Ruotsissa varsinaisen äläkän, puhuttiin sensuurista ja sananvapauden rajoittamisesta.

KF:n ylimmät päättävät elimet ottivat kysymyksen käsittelyynsä; tällöin nousi esiin myös vaade KF:n oman sarjakuvatuotannon aloittamisesta.

KF pyysi Ruotsin Sarjakuvaseuraa Seriefrämjandet'ia laatimaan selvityksen Ruotsissa myytävistä lehdistä ja albumeista. Tehdyssä tutkimuksessa puututtiin lähinnä neljään kohtaan: kuvituksen laatuun, juoneen, ideologisiin aiheisiin (rasismi, sukupuoliroolit, poliittiset tendenssit ja väkivalta) ja tekniseen laatuun (väritys ja painotyö).

Koska ruotsalaiset sarjat tulevat huomattavasti ulkomaisia kalliimmiksi, olisi ruotsalaisen sarjakuvan aseman parantamiseksi saatava jonkinlaista taloudellista tukea.

Koska sarjakuvakustantamot eivät ole kiinnostuneita julkaisemaan uutta ruotsalaista sarjakuvaa, olisi niille saatava jonkinlainen vaihtoehto, jona esitetään Författarförlagetin, kirjailijoiden oma kustannusliike, kaltaista organisaatiota.

Nämä ehdotukset johtaisivat SeF:n mukaan laadun parantamiseen ja tarjonnan parempaan soveltuvuuteen Ruotsin olosuhteisiin.

Tämän jälkeen on naapurimaassa ryhdyttykin tuumasta toimeen, vuosina 1976-77 on Ruotsin valtio tukenut 6 ruotsalaisen tekemää sarjakuva-albumia n. 200 000 kruunulla.

Ruotsissa

tutkittiin myytäviä lehtiä

Seriefrämjandet sai työnsä valmiiksi lokakuussa 1976 ja tutkimuksen antama kuva on varsin synkkä, joskin suomalaisittain ottaen huomattavasti meidän olojamme parempi. Ruotsalaista sarjakuvatuotantoa hallitsee kolme yritystä, Semic Press, joka myy 75% Ruotsin lehdistä, Carlsen/if, joka julkaisee pelkästään albumeja ja Hemmets Journal, joka omistaa Kalle Ankan ja Asterixin.

Sarjakuvalehtien aineisto on 75-80 prosenttisesti ulkomaalaista, mikä aiheuttaa sen, että sarjojen aatemaailma on ruotsalaisille vieras, todella hyviä sarjoja ei löydy montaakaan. Albumien osalta laatu on paljon parempi, mikä johtuu siitä, että suurin osa niiden materiaalista tulee Ranskasta ja Belgiasta, korkealaatuisen sarjakuvakulttuurin maista. Albumeilla on kuitenkin huomattavasti pienempi osa markkinoista.

Ruotsalaista materiaalia on lehdistä 15%, mikä johtuu suurimmaksi osaksi siitä, että kokonaan Ruotsissa tehty tuote maksaa non neljä kertaa enemmän kuin maahantuotu aines. Osa Ruotsissa myytävistä lehdistä muuten koostuu sarjoista, jotka on ruotsalaisesta tilauksesta kirjoitettu ja/tai piirretty ulkomailla, nämä jutut ovat puolet alkuperäistä ruotsalaista halvempia.

Seriefrämjandetin tutkimuskomitea toteaa yhteenvedossaan sarjakuvien muodostavan hyvin suuren osan lasten käyttämästä kulttuurista, mistä syystä olisi erittäin tärkeää ylläpitää mahdollisimman korkeaa tasoa levitettävissä sarjakuvissa. Hyvä sarjakuva heijastaa omaa yhteiskuntaa ja sen arvoja ja tällaista sarjaa pystyvät parhaiten luomaan vain kotimaiset piirtäjät ja kirjoittajat.

